

REI BERROA

Postrimería física del cuerpo corvo

Cansado corazón que ahora temblequea
por sus casi setenta veraneos de camino,
décadas de otoños en que toda seguridad
se fragiliza y toda fragilidad se hace destreza
sin que lo pueda ni él mismo averiguar.

Lleno entre tanto de dudas y jadeos varios,
pareciera que cada hora sólo le ocupara
en la instancia física de su apagarse lento
que es también la misma de su vivir urgente
atento al arcoíris del que emigra como él,

abierto a cualquier espora o viento o soledad
que azote las raíces de todo humano resistir
por cuya sangre corra todavía la conciencia
o se le inviertan los sentidos del lenguaje
vaciándosele página tras página del libro de la edad.

Piel que se deshace en grietas excesivas,
ubicuas angioplastias que no cesan de escocer,
coyunturas que se disuelven cada vez más raudamente
y hacen curva la columna inamovible
del cuerpo o de la idea que fue ayer

un hilo rutilante de la historia de la edad:
su niñez o madurez o su impaciente
juventud en la que todo, por más que de otra
manera lo quisiera o lo intentara,
quedóse todavía y para siempre por hacer.

MIREIA COMPANYS

Negació de les platges

*He naufragat en una mar profunda:
no em parleu de platges*
Joan Vinyoli, *Llibre d'amic*

Altres pells em seran mudes d'oblit.
I m'asseuré en un racó
vora la nit perfecta
per acaronar l'absència,
el pèl tendre d'un gat boig,
el teu record que es dessagna
entre cures intensives.
Però avui només passen altres llavis
en dansa promíscua, en desfilada obscena,
i segueixo, a contracor, enyorant-te,
rebuscant saliva i taques de vi
dins els plecs humits de les parets blanques,
pellofes de paraules a mig dir,
el sexe flàccid del temps que s'esgota;
i segueixo, a contracor, escurant-te,
absorbint les olors d'una nit verge
que ara, a desgrat nostre, opta pel poema,
que s'enfonsa en la molla foscor del deliri,
immòbil, tan lluny per sempre les platges,
mentre tremola dins la pell de l'aigua
el reflex de tots els instants suspesos
entre el foc del desig i la tenebra.

Negació de les platges

Altres pells em seran mudes d'oblit.

I m'asseuré en un racó,
vora la nit perfectiva
per acaronar l'absència,
el pèl tendre d'un gat boig,
el teu record que es dessagna
entre cures intensives.

Però avui només passen altres llavis
en dansa promíscua, en desfílada obscena,
i segueixo, a contracor, engorant-te,
rebuscant saliva i teques de vi
dins els plecs humits de les parets blanques,
pellofes de paraules a mig dir,
el sexe flàccid del temps que s'esgota;
i segueixo, a contracor, escurant-te,
absorbint les olors d'una nit verge
que avo, a deguat nostre, opta pel poema,
que s'enfonsa en la molla foscor del deliri,
immòbil, tan lluny per sempre les platges,
mentre tremola dins la pell de l'aigua
el reflex de tots els instants suspesos
entre el foc del desig i la tenebra.

Mireia Companys

REI BERROA, nato a Gurabo nel 1949, è direttore del Dipartimento di Lingue Classiche e Moderne della George Mason University (Virginia), dove insegna dal 1984. Ha pubblicato decine di raccolte di poesie, tra cui *Libro de los fragmentos* (2007), *Otridades* (2010), *Libro de los dones y los bienes* (2010 y 2013), *Fortunario insólito para convivir con la lengua y unas cuantas cicatrices* (2014) e *Son palomas pensajeras* (2016). Come critico letterario si segnalano i due volumi di *Aproximaciones a la literatura dominicana* (2007 e 2008). La VIII Fiera dominicana del Libro di New York è stata dedicata alla sua opera, con un'ampia antologia poetica: *De quites y querencias. Antojología de poemas y poéticas 1974-2014* (2014). Come consulente letterario del Teatro della Luna di Washington, coordina la sua Maratona di Poesia. In italiano è uscita la raccolta *Eufemistica per vivere tranquilli* (2011) in occasione del conferimento del Premio Trieste di Poesia.

MIREIA COMPANYS TENA, nata a Montcada i Reixac nel 1975, traduttrice e docente presso la Universitat de Barcelona e la Universitat Pompeu Fabra, è stata professoressa di Lingua e letteratura catalana presso l'Università degli Studi di Sassari e l'Università Ca' Foscari di Venezia. Nel 2003 ha pubblicato la sua prima raccolta di poesie, *Perfils de la inconsistència* (premio Octavio Paz de Poesia), e alcuni suoi testi sono comparsi nei volumi collettivi *Salvatges silencis* (2004) e *Bellesa ferotge* (2006). Del 2009 è invece il libro di racconti *Venècies. La incerta topografia dels somnis* (premio 7lletres), legato al suo periodo trascorso in Italia. Nel 2013 ha ricevuto il Premio Letterario Celso Macor, indetto dal comune di Romans d'Isonzo, per la raccolta di poesie in lingua italiana *Anatomia di un viaggio*. È stata inclusa nell'antologia *Donzelles de l'any 2000* (2013) e ha preso parte a diversi progetti pluridisciplinari, tra cui la mostra di fotografia e poesia *Interpretazioni* (con la fotografa algherese Silvia Fiori) e il progetto poetico-musicale "Acords en vers", con il cantautore Jordi Calmet Xartó, alla base di un disco attualmente in lavorazione. Il suo ultimo libro di poesie è *Un brot de febre* (2016).